

er tilstræffelig Grund til det stillede Forslag, og at der derimod er overveiende Betænkelighed derved; ja, jeg vilde ansee det stillede Forslag for absolut fraraadeligt, dersom ikke de ærede Forslagsstillere havde ladet det være Finantsministeriet forbeholdt at foretage denne Adskillelse. Dette forsoner mig til en vis Grad med Forslaget; men jeg maa dog sige, at jeg troer, at de Tilfælde, hvor en Adskillelse vilde være passende og hensigtsmæssig, dog ikke ere saamange, at jeg derfor skulde finde Bestemmelsen tilraadelig, medens, naar Forslaget antages, det, saa at sige, ved hver enkelt Gaard skal komme under Afgjorelse og Bedømmelse, om et saadant Huus skal fraskilles fra Gaarden eller ikke, hvilket er baade byrdefuldt og besværende, og, dersom jeg ikke feiler, ikke ganske staaer i Samklang med hele Forordningens øvrige Disposition, hvorved Hovedafgjorelsen jo dog egentlig ligger hos den i § 4 ommeldte Commission. Jeg for min Deel finder mig derfor ikke, ligesaa lidt som Udvalgets øvrige Medlemmer, opfordret til at tiltræde eller stemme for det gjorte Forslag.

Begener: Ja, det har rigtignok været mig paafaldende at høre, at vort Forslag finder Modstand fra den Side; thi jeg troede netop, at det i Særdeleshed vilde have fundet Gjensklang der, da det netop gaaer ud paa, at iagttage de Classers Lørd, for hvilke man ofte der sporer en mærkelig Opmærksomhed. Naar det af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2det District (Tscherning) er yttret, at jeg ikke skulde have understøttet det Forslag, som var stillet i Thinget til at skaffe Huusvilde Boliger, da er dette en Feiltagelse. Jeg har netop understøttet det og har 3 Gange været indtegnet som Taler for det, men fik ikke Ordet, fordi der blev begjært Afslutning, og, skulde jeg findes paa Listen iblandt dem, som have sagt Nei til det, da er dette en Feiltagelse. Med Hensyn til, hvorledes jeg betragter og interesserer mig for Bøndestanden, da er det reent personlige Hentydninger, som neppe her ere paa deres Plads, og jeg kunde have ønsket, at de havde været borte. Jeg troer forresten ved alle Leiligheder saavel i som udenfor Thinget at have vilst sand Interesse for Bøndestanden, og jeg tør beraabe mig paa Enhver, der personlig

skender mig. Jeg har stræbt at virke til Bøndestandens sande Lørd og Fædrelandets sande Bedste ligesaa meget som den ærede Rigsdagsmand, uagtet hans Virksomhed har været langt mere udstrakt; min har kun været i en snevære Kred. Iøvrigt har jeg ikke fundet Noget i, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt med Hensyn til Sagen og Forslaget selv, som kunde svække det Allermindste af, hvad der er fremført af mig. Han omtalte vel, at det vilde være farligt, fordi Gaardmandsclassen og Huusmandsclassen og Indstuderclassen havde samme Interesse; det er ganske vist; de have samme Interesse, men den samme har Godeieren, har enhver Borger, og derfor mener jeg netop, at man skal søge at tilveiebringe Selvstandighed saavel hos de Lavere som hos de Høiere; men hvad Fare der skulde ligge heri, begriber jeg ikke; Selvstandigheden og Uafhængigheden vil netop binde deres sande Interesser nøiere sammen; den Interesse, der er betinget af absolut Uafhængighed, er af intet Værd, og den ville vist Alle helst være frie for. Vi have stillet dette Forslag, fordi, naar Staten skal gjøre Opoffrelser og, naar Staten skal komme Bøndestanden og Landbostanden tilhjælp, saa bør den ligesaa vel komme den ringeste og fattigste Klasse tilhjælp og understøtte den, som den mere formuende, og derfor synes jeg, at Alt taler for vort Forslag, og der er vist Ingen, uden den ærede Rigsdagsmand, der seer Farer i, paa en fornuftig og retfærdig Maade at komme de trængende Classer tilhjælp.

N. Sørensen: Jeg kan ikke Andet end ved denne Leilighed bemærke, at man ikke maa see paa, hvilke Personer et Forslag kommer fra, men see paa Forslaget i og for sig, og alene dertil holde sig i sin Motivering og ved sine Indvendinger. Det er ligefrem, at dette Forslag har en god Hensigt, og at der ved denne Leilighed kan gjøres Noget ogsaa for de saakaldte jordløse Huse med en større eller mindre Haveplet eller med Jord til en Køes Græsning, at der, siger jeg, kan gjøres Noget, for at bevare saadanne Huse til Beboelse for selvstandige Familier, og at denne Leilighed ikke burde gaae ubenyttet bort. Hvorsomhelst der er Aftægts-huse, som blive anvendte efter Bestemmelsen, der har jo Aftægtsfamilien sin